

Ik ben al af

Ongeworpen, eerder afgeworpen
ontsproten
Door gangen gebaad in lichtloos paleis
Geworteld in moeders schoot
Gedij ik op dood
op stront en rot
op alles wat geweest is
dingen die geen ding meer heten
in vergetelheid opgelost
Water, stof en stenen

In trage werveling van tijdstippen
Steeds verder uitvloeiend moment
Latent, wachtend op...
een teken
een barsten
een drempel
een oversteek

Mijn blik opgericht
Heimwee naar blauwe dagen
Heimwee naar gaten en spleten
van robijnkleurige lucht
Heimwee naar dauwkristallen
En stortbuien die alles verschuiven

Modder vormt het bed waarop ik
Kostbare maanden half-slapend
Langs onzichtbare sporen reeds getrokken
Een toekomst boetseer
waarin mijn vingers gretig langs hemelen strelen

Ik ben mijn blad is ik ben mijn stengel is h e t
blad is het sap ben ik ben wortels zijn mijn wortels zijn de aarde is ik ben
insecten zijn ik ben hun honger en dorst zijn ik ben mijn voelsprietten zijn
de resten die mij voeden zijn ik ben de lagen zijn mijn graven is
de grond is het stof is ik ben het zout is het zuur is het zand is de
wereld is ik ben wat ik ben is wat ik niet ben is wat ik ben...

Niets is één ding
En één ding is zo goed als niets
En als ik zou kunnen denken

Zou ik denken aan niet-denken
Welke wereld we ontmoeten hangt af
Van de vragen die we stellen

Wat is de wil tot leven nog
Als leven geen kwestie van willen is
Dan hoef ik niets anders te worden
Maar word ik steeds opnieuw te zijn
keer op keer eenmalig
laag op laag op laag

Ik ben al af